Abidin'in çiçek üstüne suluboyaları, eserinin oldukça kaygılı bir döneminden sonra, sanki bir rahatlama içinde ortaya çıktılar.

1950 yıllarının "İşkence", "Uzun Yürüyüş Dizisi" sergilerinin arkasından, sıra Antibes Grimaldi Sarayında yer alan 1958 dramatik soyutlamalarına gelmişti.

Bunların peşinden de çok renkli düşsel resimler, ki bunlarda ressamın temel özelliği olan gösteriş dışı, incelikler içre öz'ün özünü yansıtma tutkusu belirir.

Bu düşünsel idmanına ve belli-belirsizler üstüne çalışmalarına, ancak olan bitenler karşısında cephe alan bir insan olarak, ve kavga ve inanç adamı şair dostu Nâzım Hikmet'in gerçeklerine tanıklık etmek, önsözlerini yazmak için ara vermiş bulundu.

1968'lerden sonra da acıyı anlatan albastı kişileri boy verecekti.

Peki, ya bu fırlayan çiçek neyin nesi?

Türk olan Abidin, kırk çeşitlemeleri ile çiçeğin "etini", şehvet ve hayvansallığını yansıtıyor, (gerçi benzerine doğada rastlamak olanaksız), ya da kâhat üstünde, Hiroşima örneği duvarda radyolaşıp kalmış insan gölgelerine benzer, uçtu uçacak çiçek taçları çiziyor.

Çağdaş dünyanın sorularına çiçeklerle karşılık verilebilir mi?

Buna Hippi'ler evet demişlerdi, Buda'nın bir soruya elinde tuttuğu gül'le karşılık verme geleneğini tazeleyerek.

O kadar uzak bir Doğu'ya uzanmadan, Topkapı Harem Dairesinden tut, "Lale Devri"nin binbir çeşit örneklerine varıncaya kadar, Türk dünyasının çiçek cinslerine yüklediği çift anlamlı ödevleri biliyoruz.

Daha önceleri Etrüsk'lerde ya da Paestum'da, Lukano-Grek mezarlarının bitkisel süslerini de anımsamak mümkün.

Kimi kez çiçeğin nâhoş işlere de karıştığı olur. Anımsadınız mı, yargılanan Beloyanis'i, elinde bir karanfille resmetmişti Picasso.

Bir Çin atasözüne bakılırsa, "Çiçeğin serpilmesi için bol bol gübre gerek".

Herhalde Abidin, bu son mevsimde dünyanın bolca gübrelendiğini düşünmüş olmalı.

Uzun sözün kısası, bu çiçek nakışları asıl bunaltı çağlarında donanır.

Assise'li François'nın efsanesi, "fioretti"leri, Gubbio'nun Kurt'una raslar.

Haberiniz var mı? Çiçekler -tıpkı insanlar gibi- yüzyıllar boyunca çabalamışlar, doğrulmak, dikeyleşmek, "güneşten pay almak" için. En ciddi botanik çalışmaları kanıtlamaktadır bunu.

Abidin, su nilüfergillerinin yorumcusu değil, daha çok güneşe dönüp yönelen çiçeklerin sözcüsü.

MİCHEL CONİL LACOSTE
Le Monde 3.5.1973

Abidin Dino

"çiçekleme"

ANKARA
SERGİ: 5.10 / 31.10 / 1990
AÇILIŞ: 5 EKİM, CUMA, 18.00 - 20.00

Abidin Dino 1913'te İstanbul'da doğdu. İlk çalışmaları 1931'de 'Artist' dergisinde ve daha sonra pek çok dergi ve kitapta yayınlandı. Değişik sanatçı gruplarıyla 1933'te 'D Grubu'nu, 1939'da da 'Liman Grubu'nu kurdu. Bu yıllarda Paris ve Leningrad'da sinema ve tiyatro alanlarında da sanat faaliyetlerinde bulundu. O sıralardaki çalışmalarında yakın ilişki içinde olduğu Tristan Tzara, Picasso, Cocteau, Malraux, Gertrude Stein, Eisenstein, Babel, Mayerhold gibi sanatçılara, 1950'lerde Roma'da Guttuso, Moravia, Savinio ve Paris'te Soupoult, Aragon, Lurcat, Prevert de katıldı. Abidin, başta 1952'de yerleştiği Paris olmak üzere, Avrupa'nın hemen bütün ülkelerinin belli başlı sanat merkezlerinde, ayrıca Cezayir, New York ve California'da değişik sergiler açtı, karma sergilere katıldı; müzelere eserler verdi; değişik dönemlerde Fransa Plastik Sanatlar Birliği Şeref Başkanlığı ve New York Dünya Sergisi Sanat Danışmanlığı'nda bulundu. Yurtiçinde 1930'lardan bu yana değişik kentlerde düzenlenen sergilerinden sonuncuları olan **El** 1984'te, **Bu Dünya** 1986 ve 1987'de, **Yalınlar** 1988'de Ankara'da ve İstanbul'da Galeri Nev'de açıldı.

Galeri Nev'in bu sergi dolayısıyla yayımladığı sanatçının 4 özgün litografisi ve metnini Yaşar Kemal'in yazdığı katalog sergiyle birlikte izleyicilere sunulacaktır.

Galeri Nev
Horasan S.14 06700 GOP Ankara/Tel: (4) 137 93 90
Maçka C.33/B 80200 Maçka İstanbul/Tel: 131 67 63/Fax: 148 38 68